

[Jefsen Christensen.]

bort fra, at Kød- og Kreaturpriserne her i Landet ligger meget lavt ogsaa i Øjeblikket.

Jeg har set af Forhandlingerne i det andet høje Ting, at den højtærede Landbrugsminister ser meget lyst paa Forholdene for det kommende Aars Vedkommende, og jeg vil haabe, at han faar Ret, at de Forhold, der er de naturlige for vort Land, stadig friere Afsætningsforhold for vore Landbrugsprodukter, maa bedres, fordi det simpelt hen ikke kan undværes her i Landet, hvor Landbrugsproduktionen ligger saa højt, at vi maa af med 80 pCt. af den udadtil. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at vi ikke vil have eller kan faa en Regering, der ikke vil sætte al Kraft ind paa, at Afsætningsforholdene bedres, hvis der er nogen som helst Mulighed derfor, selv om Udførselen skal kompenseres med Færdigvarer.

Men saa længe den økonomiske Afspærringskrig varer, forekommer det mig, at Regering og Rigsdag i nogen Grad har Pligt til at søge at afbalancere Indtægtsmulighederne og Levevilkaarene Erhvervene imellem, saa vidt dette er muligt, og det er ogsaa det, det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa. Jeg ser imidlertid ogsaa af Forhandlingerne i det andet Ting, at Ordføreren for det socialdemokratiske Parti har været inde paa, at Bybefolkningen nu i Aarevis har bidraget meget til og ofret meget til Landbruget paa den Konto, her er Tale om. Den Tale forstaar jeg slet ikke, naar det faktiske Forhold er, at Landbruget har forsynet Byerne med billige Levnedsmidler, meget billigere, end vi har kunnet producere dem gennem Aarene. Naar Gennemsnitsprisen for Oksekød i Øjeblikket ligger paa 35 Øre pr. kg, medens Prisen forud for Afspærringspolitikken Indtræden laa paa ca. 40 Øre pr. Pd. for Stude og Kvier og i 1914 var oppe paa 56 Øre, synes jeg, det er meget vanskeligt at finde ud af, at Bybefolkningen ofrer stort for Landbruget, fordi man forsøger at træffe visse prishævende Foranstaltninger, prishævende Foranstaltninger, man ad mangfoldige Veje træffer til Støtte for andre Erhverv her i Landet, deriblandt ogsaa for Arbejderbefolkningen. Hvad er det, der stimulerer Prisaftalerne paa Arbejdsmarkedet? Det er selvsagt Arbejdsløshedssunderstøttelserne, baade den forsikringsmæssige Understøttelse og den fortsatte Hjælp, og hvis vi skal ind paa Spørgsmaalet om, hvilke Forpligtelser man har over for hinanden, synes jeg, at man ikke med nogen som helst Ret kan tale om, at Byernes Befolkning har ofret stort til Land-

bruget, fordi Landbrugets Priser er faldet langt ned under Produktionsomkostningerne og saa stiger en Smule i Kraft af Støtteforanstaltninger fra det offentlige.

Naar man siger — og det husker jeg, at den højtærede Landbrugsminister sagde i Fjor —, at det, man kræver fra Landbrugsgets Side, er ikke alene forhøjede Priser i Indlandet, men saa stærkt forhøjede Priser, at der derigennem skabes en Støtte for Eksporten og en Hævning af Eksportpriserne, vil jeg dertil gerne bemærke, at en Afgift paa 20 Kr. pr. voksent Kreatur, altsaa et Kreatur, der gennemsnitlig burde være paa omkring 500 kg slagtet Vægt, betyder — det kan enhver regne ud — en Forhøjelse af Kødprisen med 4 Øre pr. kg. Den højtærede Landbrugsminister ryster paa Hovedet. Jeg ved godt, at de Kreaturer, der slagtes her i Landet, ikke gennemsnitlig vejer 500 kg slagtet Vægt. (Landbrugsministeren [Bording]: Levende Vægt). Ja, 250 kg slagtet Vægt, 500 kg levende Vægt selvsagt. Men det betyder alligevel ikke en Forhøjelse, der ligger nær op ad det Leje, hvor Priserne laa, før Afspærringspolitikken indtraadte, og som vi havde under normale Forhold mellem 1910 og 1914.

Saa længe Stillingen er saaledes, er det, som sagt, efter min Mening uberettiget at give sig til at bruge af denne Slagteafgift til andre Formaal. Her tænker jeg naturligvis ogsaa paa det Forhold, at der destrueres Kreaturer eller nærmest Køer fra Besætninger, som er underkastet Bestemmelserne om Nedslagning af hele Besætninger, naar det ved Tuberkulinprøven er konstateret, at disse Besætninger lider af Tuberkulose. Man kan nemlig ikke med Rette sige, at dette betyder en Aflastning af Fedekvægmarkedet. De fleste af de Dyr, der ad den Vej bliver slaet ned eller destrueret — hvad man nu foretager sig med dem —, vilde ikke komme paa Fedekvægmarkedet. Det er Malkekvægbesætninger, som ikke er tænkt at skulle tilføres Fedekvægmarkederne, der her slaas ned, og Følgen deraf bliver ikke i samme Grad en Aflastning af Fedekvægmarkederne, som det betyder forhøjede Priser for Kælvekvæg fra Besætninger, der er tuberkulinprøvede og tuberkulinfri, hvorved opnaas højere Priser til de Besætninger, der nu skal genetableres efter Nedslagningen af Kreaturer. Det er et hygiejnisk Formaal, man her forfølger, et Formaal, der ikke er helt i Overensstemmelse med Lovforslagets Titel. Naar Landbruget i Nutiden langt fra opnaar de Priser for sit Fedekvæg,